

גליון 540
שנה י"א תשפ"ב

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

דוד לייבושניץ, יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

מה תשיב ביום הדין

אמר אליהו הנביא: פעם הייתי מתהלך בדרך, ופגשתי אדם אחד, שלעג לי והתלוצץ על חשבוני, שאלתי אותו: ומה תשיב ביום הדין, לכשישאלוך מדוע לא למדת תורה? השיב: יש לי תשובה ניצחת, אומר, כי משמים לא העניקו לי בינה ודעת, ולב להבין דברי תורה. שאלתי אותו, סיפר אליהו הנביא, מה מלאכתך? ענה לי: ציד עופות ודגים, ומי נתן לך דעת ובינה, לקחת פשתן, לטוות אותו ולארגו, ולעשות ממנו רשתות ציד? ולאחר הציד - כיצד מבין ויודע אתה למכור את העופות והדגים? ענה האיש: משמים נתנו לי בינה ודעת לשם כך, הקשיתי: על מנת להכין רשתות ציד כדי לצוד עופות ודגים נתנו לך בינה, אך כדי ללמוד תורה לא נתנו לך בינה?

מיד הרהר האיש בדברי ונשא קולו בבכי, ומדהים הוא והלאה שקע בלימוד התורה.

(ע"פ סדר אליהו זוטא פרק י"ד)

פרשת השבוע

אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים (כ"ז - י"ב)

כאשר התכנסה הכנסייה הגדולה בווינה, התאספו יהודים רבים בבית אחד ששהה בו החפץ חיים הקדוש זיע"א (יומא דהילולא כ"ד אלול) וביקשו ממנו ברכה. אמר להם החפץ חיים אני איני רבי. בכל זאת המשיכו להפציר בו, עד שנענה להם והחל לברכם. בין הבאים היה אדם שבא עם בנו הנער, והחפץ חיים לא הכירם, והיה המעשה הזה בשבוע שקראו בו את פרשת כי תבוא. פתח החפץ חיים ואמר לאב, איני יודע מה אתה מבקש ממני ברכה, אם אתה שולח את בנך לישיבה, אינך זקוק לברכה שלי, כבר בירכו אותך שישים רבוא שעמדו שם, והיו שם לויים והשכינה עם ארון הקודש הסכימו, כשאמרו 'ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת, אבל אם אתה נותן את בנך לבית ספר של לימודי חול, איני יכול ליתן לך ברכה, איני יכול לגרד את התוכחה. היהודי התרגש מאד, מנין ידע החפץ חיים לומר לו זאת.

ארור משגה עור בדרך (כ"ז - י"ח)
מסופר על הרה"ק רבי יהושע לייב דיסקין זיע"א, שפעם באו אליו כמה מקנאי ירושלים וסיפרו לו, על אחד השוחטים בירושלים שנכדו התחיל ללמוד בבית ספר לא דתי, ומן הראוי להעבירו מכהונתו. שמע רבי יהושע לייב וענה, אמנם טענתכם נכונה, אבל להעביר את השוחט מפרנסתו אי

אפשר, הואיל וכך, לכו והשתדלו למצוא עבורו פרנסה אחרת, ואו תנסו להשפיע עליו שיעזוב את השחיטה. שמעו האנשים ועשו כמצוות הרב, הלכו ומצאו עבורו עבודה אחרת, ואו באו אליו והתחילו לשכנע אותו שיעזוב מרצונו את השחיטה. השוחט שמע את דבריהם, לא ענה להם דבר, והלך בעצמו לרבי יהושע לייב ושאל אותו כיצד לנהוג? רבי יהושע לייב השיב לו, לא, לא כדאי לך לעזוב את השחיטה. כיון ששמע השוחט כך החליט להשאר. באו האנשים ושאלו אותו למה הוא מסרב לעזוב? והוא ענה להם, רבי יהושע לייב אמר לי שלא כדאי לי לעזוב. חזרו האנשים לרבי יהושע לייב ותמהו בפניו, הלא הרב הסכים שהוא יעזוב את השחיטה באם נמצא עבורו פרנסה אחרת, ואנו באמת הלכנו והשתדלנו למצוא עבורו מקום עבודה אחר, ושכנענו אותו לעזוב, למה אפוא הניא אותו מלעשות כן? ענה להם רבי יהושע לייב, מה פירוש למה מנעתי ממנו מלעזוב, הלא הוא בא אלי לשאל בעצתי, והעצה הטובה ביותר עבורו היא שלא יעזוב את השחיטה, כי זה טוב יותר עבורו, אלא מה, מטעמי קנאות אנחנו רוצים שיעזוב, אבל להעביר אותו בניגוד לרצונו, אי אפשר, וכשהוא בא ליטול ממני עצה, עלי לתת לו את העצה הטובה ביותר, כי איך מותר לי להכשילו, הלא כתוב 'ארור משגה עור בדרך', ואם אומר שזה טוב עבורו, אני רק מכשיל אותו ואיך אעבור חלילה על ה'ארור' הזה?

זמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים: 7:19 ת"א: 7:21 ר"ת: 7:57

כי תבא

זמני כניסת השבת
ירושלים: 6:08 ת"א: 6:23

לביתו, אוכל פת שחרית ויוצא לכיון בית מלאכתו. אך כעת הרי מתנהג הוא כגוי גמור, שותה כמו שכור, אינו מתפלל ואינו שומר מצוות. ר' אלימלך אינו מבין מה רוצה הרבי בביתו של החייט הזה? לפתע אומר הצדיק לר' אלימלך: "ראינו מספיק בוא נחזור לבית המדרש".

יום ראשון של סליחות, בית המדרש מלא אנשים וכולם מצפים לרבי שיגש אל העמוד לאמירת הסליחות. והנה מבחין הגבאי ר' אלימלך שהחייט נכנס לבית המדרש בוערות, ונעמד לו באחת הפינות. ברגע זה נפתחת הדלת והרבי הקדוש נכנס לבית המדרש, ובהתלהבות נגש אל העמוד ונותן קולו בצעקה "אשרי יושבי ביתך". הקירות רועדים, וחיל ורעדה ואחוזים במתפללים המרגישים ממש את אוירת הימים הנוראים. הגבאי ר' אלימלך אינו מסב את עיניו מהחייט שאומר את הסליחות בכוונה עצומה ובדמעות שליש. ר' אלימלך מחליט בלבו שבגמר התפלה יגש אליו ולא יניח לו ללכת עד שיספר לו מה עשה לפני הסליחות, ומדוע שתה את היי"ש?

בגמר התפילה נגש ר' אלימלך אל החייט ושאל אותו: מדוע זה כמה שנים אין רואים אותך בבית המדרש, ומה ארע פתאום הלילה שהרבי הלך במיוחד לראות אותך? עונה לו החייט בתמימות: מה שהרבי בא כדי לעמוד מתחת לחלוני, אינני יודע ואיני מבין, אך אספר לך את כל המעשה שארע לי בשנים האחרונות. וכך מספר החייט: נוהג הייתי לבוא כל בוקר לבית המדרש להתעטף בטלית, להניח תפילין ולהתפלל, ואחר התפילה הייתי אומר תהלים ומעמדות, ואמנם פרנסתי היתה בשפע, הרבה לקוחות התדפקו על דלתות חנותי להזמין להם חליפות בגדים, ובפרט אצילי הגויים, והנה לפתע נפל ריב ביני לבין אחד הפריצים שהזמין אצילי את מדוי, והלה הפסיק לפקוד את חנותי, ועל ידי כך נצטמצמה במקצת פרנסתי, אך במקום לבקש מהשם יתברך הזון ומפרנס כל חי, לתת פרנסתי ברווח, החלטתי לעשות "ברוגו" עם הריבוננו של עולם, ואמרתי קפיטל תהלים פחות ממה שהייתי רגיל לומר עד לאותו יום. כעבור מספר ימים הפסיק פריץ נוסף לקנות אצילי, ואני צמצמתי עוד יותר באמירת תהלים ומעמדות, ולא למדתי לקח שזה בא לי כעונש מן השמים, ושעלי לחזור בתשובה, ולבקש מחילה מהקדוש ברוך הוא על מה שעשיתי.

כך במשך זמן קצר עזבו אותי כל לקוחותי, ואלו אני מצידי הפסקתי להתפלל ולהניח תפילין, המצב הלך והורע יותר ויותר, ילדי מתו בזה אחר זה, ואני לא למדתי לקח, ועדיין נשארתי עומד בטיפשותי, והפסקתי אפילו לשמור שבת קודש.

אם כל הפמליה של מעלה ירדה לראות איך יהודי מתפייס עם ריבוננו של עולם, אני לא אלך לראות?

היה זה במוצאי שבת קודש בו מתחילים לומר סליחות בקהילות האשכנזיות. (בקהילות הספרדיות מתחילים לומר סליחות בר"ח אלול) מכל המקומות הקרובים והרחוקים נהרו אלפים לעיירה בעלזא בגאליציה, אל הרה"ק רבי שר שלום רוקח מבעלזא זיע"א, (יומא דהילולא כ"ז אלול) לשמוע את הסליחות הנאמרות מפי קדשו, כנהוג היה אומר הרבי בעצמו סליחות לפני התיבה בלילה הראשון. והנה כשעה אחת לפני זמן אמירת הסליחות, אומר הרבי למשמש בקודש ר' אלימלך, להכין את העגלה והסוסים לנסיעה דחופה. כל מי שמע את זה, עמד משתומם ולא ידע מה תכליתה של הנסיעה הזאת. גם הגבאי לא ידע ולא הבין, אך עשה מיד את פקודת הרבי.

העגלה יצאה לדרך בדממת הלילה ונסעה עד שהגיעה לאחד הבתים האחרונים שבעיר, שם ציוה הרבי לעצור את העגלה, הוא ירד מעליה והחל ללכת ור' אלימלך פוסע אחריו חרישית, עד שהגיעו שניהם לביתו של החייט, שהיה יהודי פשוט ותמים וכמעט לא יודע ספר. שם עצר הרבי ועמד והביט בעד החלון, גם ר' אלימלך עשה כן והוא תמה ומתפלל מה לצדיק ולחייט הזה, שהרי כבר כמה שנים אין רואים אותו בבית המדרש, ויש אומרים שסר מן הדרך הטובה רח"ל, ואף יש שאומרים שגם את השבת כבר אינו שומר יותר.

מבעד לחלון נשקף אליהם חדר קטן ועלוב שהעניות הגדולה ניכרת בו מכל פינה, שולחן וכסאות שבורים, ארון ישן נושן שעלול להתפרק בכל רגע. על אחד הכיסאות יושב החייט, פניו המעוננות שחרושות קמטים עמוקים ויגון קודר ניבט מהן. לפתע קם החייט ממקומו, נגש אל הארון, מוציא בקבוק משקה ושתי כוסיות, מניח אותם על גבי השולחן, מוזג מן היי"ש לכוסיות, כוסית אחת הניח על ידו, והשניה מולו כאילו יושב שם מישהו נוסף. החייט שתה את הכוסית שלו, וכשגמר חשב כמה שניות, ואז שתה גם את הכוסית השניה אשר מולו, ובשפתיו הוא ממלמל דבר מה, אשר אינו נשמע להם בחוץ מה הוא, וכך הוא חוזר ומוזג כמה וכמה פעמים, שותה וממלמל, שותה וממלמל.

ר' אלימלך נזכר שחייט זה היה פעם יהודי ירא שמים, מדקדק במצוות ומתהלך בתמימות. אף שהיה עם הארץ שאינו יודע ספר היה משכים לבית המדרש, ולאחר התפלה היה גומר את כל ספר התהילים עם המעמדות, ורק לאחר מכן היה חוזר

משל ונמשל

עשיית תשובה בהדרגה

משל לחנווני מעיירה קטנה שבא לעיר הגדולה על מנת לרכוש סחורה, נכנס החנווני לסיטונאי שהיה רגיל לקנות אצלו והזמין את כל כמות הסחורה שהיה זקוק לה. לאחר שהגישו לו את החשבון, ביקש החנווני שהכל ינתן לו בהקפה מכיוון שאין מעות מצויות עתה בידו, הוא הבטיח שיסלק את כל החוב מיד לכשיחזור ויבוא לביתו. השיב לו הסיטונאי ואמר לא אינני יכול לתת לך בהקפה, שכמה וכמה פעמים כבר לקחת אצלי סחורה בהקפה, הבטחת לסלק את החוב מיד לכשתחזור ותבוא לביתך ולא קיימת את הבטחתך. התחיל אותו חנווני בוכה ומתחנן ואמר כי אינו אשם כלל בזה שלא עמד בדיבורו עד כה, סיבות שונות גרמו לכך, אולם עתה הוא מבטיח בהן צדקו שיעמוד בדיבורו וביקש מהסוחר שיחוס עליו ועל אנשי ביתו, שכן אם לא יקבל עתה את הסחורה, עלול הוא להרוס את כל מעמדו ויהיו הוא ובניו צפויים לחרפת רעב. לא יכול הסוחר הסיטונאי לעמוד בפני הפצרותיו ותחנוניו של החנווני והסכים למלא את בקשתו, אולם כאשר שמעו זאת המוכרים ושאר הפקידים העובדים בבית המסחר של הסיטונאי, התקבצו כולם וטענו לפני הסוחר כי בשום פנים לא יתנו לו למכור לאותו חנווני בהקפה, מכירים אנו אותו אמרו, דיבורו אינו דיבור והבטחתו אינה הבטחה, בעוד הם עומדים ומתווכחים נכנס לחנות סוחר אחר, ולאחר שעמד על טיב הענין פנה אל החנווני ואמר לו, שמע בקולי ואתן לך עצה, לשם מה בעצם הנך זקוק לקנות עתה כמות גדולה של סחורה, ולהתחייב לסוחר ממון רב שלא יהא בכוחך לפורעו אחר כך, האין טוב לך לקנות כמות קטנה לפי כוחך שתוכל לסלק את דמיה במוזמנים מיד? מכיר אני אמנם את הסוחר הזה שסיטונאי הוא ואינו מוכר כמויות קטנות, ברם בטוחני שיבין למצבך ויתרצה למכור לך אפילו כמות קטנה במחיר סיטונאי, וכך תוכל להרוויח יפה בסחורה זו. שמעו הצדדים בקולו של בעל העצה, החנווני קנה מעט סחורה בכסף מוזמן שהביא איתו, שב לביתו, מכר את הסחורה וחזר וקנה במוזמנים כך עשה פעמים אחדות עד שהרוויח סכום הגון שהעמידו על רגליו.

הנמשל: מבקשים אנו יום יום מה' שיחוס וירחם עלינו וישלח לנו גואל צדק במהרה בימינו, וודאי שה' יתברך מוכן ומוזמן להיענות לבקשתנו, כי על כן מרבים אנו תחינה ותפילה ומבטיחים לשוב בתשובה שלימה, ואף גלוי וידוע לפניו יתברך שלמרות הבטחותינו נשוב ונחטא, אין הוא שרחום וחנן שמו יכול להשיב פנינו ריקם, רק מידת הדין מעכבת בידו כביכול וטוענת שאנו בנים לא אמון בם, מבטיחים לחזור בתשובה שלימה, אך לא עמדנו בדיבורנו ולא קיימנו את הבטחותינו, לפיכך אין דרך אחרת לפנינו אלא לעשות כאותו חנווני, אם אין בכוחנו לקנות כמות גדולה של סחורה ולחזור בתשובה שלימה, האין טוב לנו לקנות מעט ובמוזמנים. הבה נתחיל ונחזור בתשובה ונתקן תחילה את כח הדיבור, שהעוונות מכוחו מצויים ביותר וכוללים פרטים רבים, כגון לשון הרע, רכילות, הלבנת פנים, וכו' ואחר כך נפנה גם לשאר החטאים לחטאים שקלקלנו בכח המחשבה וראיית העיניים, ולבסוף לחטאים שבאים על ידי מעשה, כל זאת בדברים הנכללים בסור מרע במחשבה דיבור ומעשה, כמו כן יש לתקן את המחשבה הדיבור והמעשה הנכללים בעשה טוב, התורה רומזת לנו על כך בפסוק כי קרוב אליך הדבר וגו' בפיו, מצוות התלויות בדיבור בלבבך, מצוות התלויות בכח המחשבה, "לעשותו" אלה הדברים התלויות בכח המעשה, כך נסלק קמעא קמעא את חובותינו ויקובל הדבר בעיני ה' יתברך, ויחשב לנו ששבנו בתשובה כראוי ואז בודאי ישלח לנו ה' את משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

(בשם ה' חפץ חיים" הקדוש זיע"א)

לפני ימים מספר סגרתי לגמרי את החנות, שהרי אם אין לקוחות בשביל מה החנות? ונסתגרת בביתי אשר ממש פת לחם לא היתה בו, וזה שלשה ימים לא בא אוכל אל פי.

והנה בשבתי כך מצפה למותי, נזכרתי בימים הטובים ההם כשהייתי הולך לבית המדרש, מתפלל ואומר תהלים ומעמדות. וגעגועים עזים מנשוא אחזוני, פתאום נדלק בי זיק חיים, ונתגבר בטחוני בה' יתברך שלא יעזבני, ואז קלטתי והבנתי שלא התנהגתי יפה כלפי ריבונו של עולם, היה עלי להתחזק בביטחון עד אשר יעברו הימים הקשים, ולא לעשות "ברוגז" עם הקדוש ברוך הוא. כך שח החייט בתמימותו, אז החלטתי להתפייס עם ריבונו של עולם, אך כיצד מתפייסים?

נזכרתי שפעם היה לי ריב עם שכני, והתפייסנו על ידי ששתינו כוסית יי"ש ואיחלנו זה לזה לחיים, והבטחנו זה לזה לעשות אך טוב איש עם אחיו, ולסלוח אחד לשני על העבר. החלטתי לעשות כן גם עתה, הרעיון הזה נתן בי כח, קמתי ממקומי והוצאתי בקבוק משקה והנחתיו על השולחן, הנחת כוסית אחת בשבילי וכוסית אחת בשביל ריבונו של עולם שהוא הרי "מלוא כל הארץ כבודו", והוא נמצא כאן איתי, שתיתי ואמרתי "לחיים ריבונו של עולם, אני מוחל לך ואתה תמחל לי, מהיום והלאה כבר אתעטף בטלית ואניח תפילין, אומר תהלים ומעמדות, ואתה ריבונו של עולם תן לי פרנסה ובריאות". גמרתי להגיד זאת ושתיתי גם את הכוסית השניה במקום ה"ריבונו של עולם", ושוב אמרתי לחיים, וכך עשיתי כמה פעמים, עד שגמרתי את כל הבקבוק. כעת מבין אתה ר' אלימלך מדוע היו פני סמוקות היום כשבאתי לסליחות, מסיים החייט את סיפורו המלא תמימות ורצינות. אבל מדוע עמד הרבי מתחת לחלוני? באמת איני מבין סיים החייט את סיפורו.

נגש ר' אלימלך לרבי וסיפר לו מה שקרה לחייט היום לפני הסליחות, מדוע הוא בא לבית המדרש לסליחות אני כבר מבין, ומספר לרבו את כל המעשה כפי ששמע מפי החייט. אמר לו הרבי הקדוש: "כן, כן מיילך, אם כל הפמליה של מעלה ירדה לראות איך יהודי מתפייס עם ריבונו של עולם, אני לא אלך לראות?

צ'ין אדם לחברו

לנשמה אין מנוחה בגלל

שפגע באדם

סיפר הרה"ק רבי משה צבי מסווראן זיע"א: בומנו נכנס לאשה אחת גלגול הביאו אותה לפני הרב מיחאדיה, והיה אותו רוח מדבר מתוך האישה, והיה מבקש שיתקנו את נשמתו בזה שיאמר עם מנין אנשים תהילים לעילוי נשמתו, ורק אז יצא. ביקש ממנו הרב שיספר לו למה נענש להתגלגל בעולם? סיפר הרוח בימי חייו הרביתי לחטוא, ברם התחרטתי על מעשי וחזרתי בתשובה גמורה. כשהגיעה שעת להיפטר מהעולם נפטרתי מתוך תשובה. בבואי לפני בית דין של מעלה נוכחתי כי אכן תיקנתי את חטאי, וזלת חטא אחד שלא שמתי אל לבי לשוב עליו, ודווקא חטא זה טורדני מעולם האמת, וממנו אין לי מנוחה עד היום הזה. ומעשה שהיה כך היה: פעם אחת ראיתי אברך בן תורה שעמד סמוך לחותנו ואמר פרקי תהילים, בהגיעו לפסוק מסוים טעה בהגייתו, צחקתי ממנו בפני חותנו ואמרתי: הטועה בהגייה בן תורה יחשב? נכלם האברך מאוד. ועבירה זו שלא ייחסתי לה כל עניין, חוסמת בעדי את הכניסה לגן עדן, אף על פי שנטהרתי מכל עוונותי והגני נע ונד ומגולגל בעולם בגללה.

הצדיק שגחן על הארץ לעשות חסד עם ילד קטן

מסופר על הרה"ק מטשיבין זיע"א, שבחן קבוצת נערים צעירים, בסוף הבחינה הבחין בנער בן עשר שאינו יודע להתדר עם סגירת הדלת, והגאון חשש לילד, שמא על ידי כך יתבזה אצל חבריו, לכן לאחר הבחינה קרא לו ביחידות, ולמרות שכבר היה יהודי זקן, גחן על הארץ להראות לו כיצד יש לפתוח ולסגור את הדלת.

שיעור בשלום בית

הרה"ק רבי שלום שברון זצ"ל סיפר: שפעם ביקש להיוועץ בהרה"ק רבי

יחזקאל אברמסקי זיע"א בענין חינוכי. עלה לביתו, והרבנית אמרה שהוא לא נמצא ואמור לשוב בכל רגע. וכדאי להמתין. ואכן, כעבור זמן קצר שב רבי יחזקאל לביתו, ופניו אורו לקראת אורחו וקרא: "שלום, שלום רבי שלום", איזה אורח, שבו בבקשה, הושיבו לצידו וביקש את סליחתו. קרא לרבנית שבאה מהמטבח, וסיפר לה בפרטי פרטים לאן הלך, את מי פגש, מה אמר ומה אמרו לו, מה תכנן להשיג ומה הצליח לפעול. כמה זמן חיכה לאוטובוס ואיך עברה עליו הנסיעה. התעניין מה עשתה הרבנית, מי טילפן ומה היא מכינה לארוחת הצהריים. ואז שבה הרבנית למטבח, ורבי יחזקאל התפנה אל אורחו רבי שלום ואמר: "אבקש את סליחתו, אבל הבעל יוצא מן הבית והאשה כלואה במטבח, עליו לשתף אותה במאורעותיו, לחלוק עמה את עולמו. האמת, הייתי יכול לספר לה כל זאת לאחר ביקורו של מר, ומדוע עשיתי זאת מיד ועוד בפניו? כדי שכאשר יחזור כבודו הביתה, יקרא גם הוא לאשתו ויספר לה על הפגישה, וידווח לה על הכל.

שלא ילבין פני חבריו ברבים

פעם אחת הוזמן הרה"ק ר' אריה לוי זיע"א לבית המשפט, לתביעה שיפרע שטר שהוא חתום עליו בתור ערב. תמה הרב על כך מאחר שלא היה זכור לו כלל שחתם על השטר הנוכח, הופיע הרב בבית המשפט ונוכח לדעת כי חתימתו זויפה ובעל החוב ניצב מולו כשהוא משפיל עיניו מרוב בושה על מעשה הזיוף, כדי לא לביישו, לא הכחיש הרב שזוהי חתימתו שלו, וביקש מהשופט רשות לפרוע השטר בתשלומים חודשיים, במשך שנים אחדות שילם הרב מכיסו 28 ל"י לחודש שהיה סכום גדול באותם הימים, על שטר שלא חתם עליו מעודו, ובלבד שלא ילבין פני חבריו ברבים.

תלולא דצדקיא

שבת קודש כ"א אלול

רבינו יעקב סג"ל מולין ב"ר משה (מהרי"ל - ה"א קפ"ז)
 הרה"ק רבי יהונתן אייבשיץ ב"ר נתן נטע (אורים ותומים - תקכ"ד)
 הרה"ק רבי דב בעריש מאלעסק ב"ר שלמה לוצקער ב"ר צבי אלימלך (תר"י)
 יום ראשון כ"ב אלול
 הרה"ק רבי מרדכי דוב מהורונסטייפלע ב"ר משולם וזשא (תרס"ג)
 הרה"ק רבי פינחס מקינצק ב"ר נתן דוד משידלאווצא (תרס"א)
 יום שני כ"ג אלול
 הרה"ק רבי יוסף משה משאלויץ ב"ר אלקנה (ברית אברם - תקע"ה)
 הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק ב"ר פינחס (תקפ"ו)
 יום שלישי כ"ד אלול
 הרה"ק רבי יוסף באב"ד ב"ר משה (מנחת חינוך - תרל"ד)
 הרה"ק רבי ישראל מאיר הכהן מראדין ב"ר אריה יהודה לייבוש (חפץ חיים - תרצ"ג)
 יום רביעי כ"ה אלול
 הרה"ק רבי יחיאל מיכל ב"ר יצחק מולאטשוב (תקמ"א)
 הרה"ק רבי דוד הלברשטאם מקשאנוב ב"ר חיים מצאנו (תרנ"ג)
 יום חמישי כ"ו אלול
 הרה"ק רבי שמואל אבא מויכלין ב"ר זעליג (תרל"ט)
 יום שישי כ"ז אלול
 הרה"ק רבי נתן אדלר ב"ר יעקב שמעון (רבו של החתם סופר - ק"ס)
 הרה"ק רבי יעקב אריה לייב קאוולער ב"ר מרדכי מנעשחיו (תקצ"ז)
 הרה"ק רבי שלום רוקח מבעלזא ב"ר אלעזר (תרט"ו)
 זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הבן רבטובין שליט"א
 מח"ס "גם אני אודך" רמזים וסימנים לתורה על המעשים.

אמירת הסליחות (א)

א) עומדים באשמורת לומר סליחות ביום ראשון של השבוע שחל לפני ראש השנה. (שו"ע או"ח סימן תקפ"א סעיף א, ובמ"ב שם ס"ק ה')

ב) יחיד רשאי לומר סליחות, וכן רשאי לומר שלש עשרה מידות דרך קריאה בתורה בניגון ובטעמים, אבל לא יאמר היחיד שלש עשרה מידות דרך תפילה ובקשת רחמים. (מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף כ"א)

ג) וכן כל מקום שנוכח מענין שלש עשרה מידות, כגון זכור לנו היום ברית שלש עשרה, וכיוצא, יש ליחיד לדלג זאת. (שם)

ד) אם אומר היחיד שלש עשרה מידות בניגון הטעמים כקורא בתורה, יכול כן לומר זכור לנו היום ברית שלש עשרה. (קונטרס גם אני אודך, תשובות מרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל, ח"ב סימן קנ"ג)

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת ומכירת

רכב בכל הארץ 052-7655-222